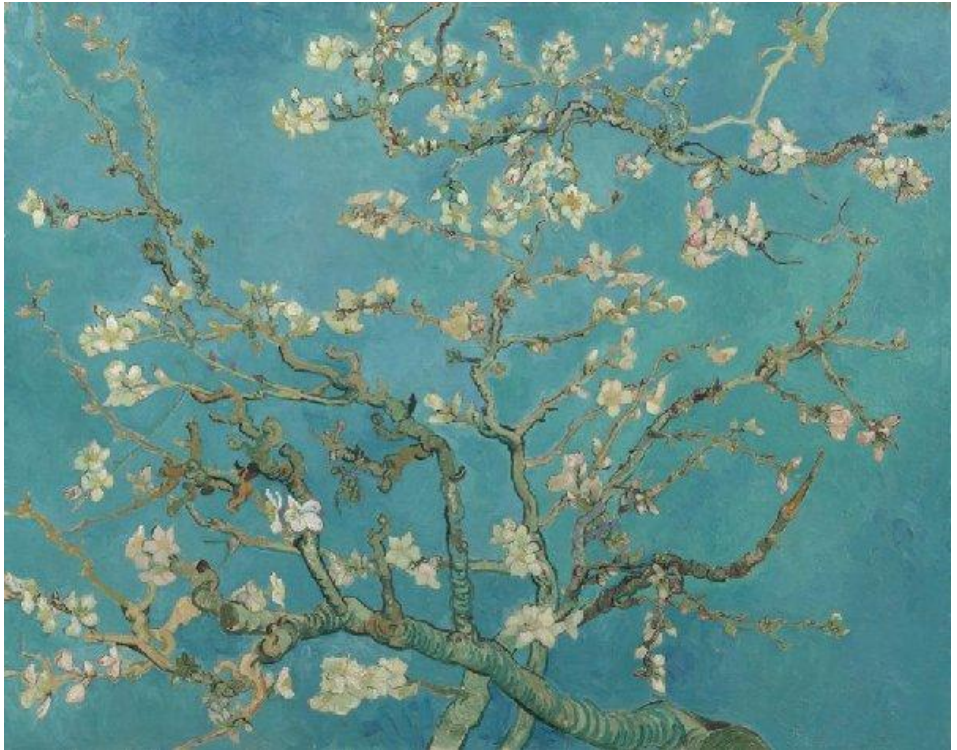

PROTESTANTSE GEMEENTE ELST

Poëzieviering 27 september 2026

Leven met de seizoenen

Amandelbloesem: Vincent van Gogh (1890)

Voorganger: Ds. Jeroen Jeroense

Organist: Dirk Luijmes

m.m.v.: toetsenist Remco Wijnands, bassist Jytte Peters en
projectkoor G-Noot o.l.v. IJsbrand ter Haar

Vorbereiding en aanvang

Muziek

Genesis 8 vers 22: 'Zolang de aarde bestaat, zal er een tijd zijn om te zaaien en een tijd om te oogsten, zal er koude zijn en hitte, zomer en winter, dag en nacht - nooit komt daar een einde aan.'

Allen staan

Koorantifoon: 'De levende waakt over je gaan en je komen van nu aan tot in eeuwigheid.'

Lied: 121 1 koor, 2 allen, 3 koor, 4 allen

Allen zitten

Welkom en mededelingen

Lied: 211 1 koor, 2 en 4 allen

Groet

v: De Heer zal bij u zijn.

a: De Heer zal u bewaren.

Bemoediging

v: Onze hulp is in de Naam van de Heer,

a: die hemel en aarde gemaakt heeft.

Drempelgebed

v: Eeuwige, wees met ons

aan het begin van een nieuw seizoen van vieren.

Help ons het leven te begroeten,

het licht te ontsteken,

verhalen te delen,
uw Woord ons verrast.

a: AMEN

ZOMER

Thuiskeer in Zeeland

Hart van mijn land ik ben terug
in 't waaïen van uw volle zomer,
lig lui en languit op mijn rug,
weer thuis en nog dezelfde dromer.

Ver als de blik gaat, ver als wolken
ruisen de popels ijl en licht;
als water koeren duiven onder
het bloesemdek van uw gezicht.
Ik ben terug. Ik lig te rusten
in 't bruidsbed van uw welig kruid
en luister: nooit was ik bewuster
van onze eenheid van geluid.

't Vernis van licht om alle halmen,
het boomscherm dat de einder sluit,
de klokken, wier verwaaiend galmen
tegen de zilte hemel stuit -

klank, geur en kleur, zinnijk herkennen:
de karper op de waterplas,
het hooi, zingende Zeeuwse stemmen,
de zoete bonen, 't prille vlas -

Ik lig, ik ben terug, ik droom
uw dromen in een blijde schemer;
ik werd weer kind, ik werd een boom
een plant, een lied, een stukje hemel.

Hans Warren (1921-2001)

Uit: 'Vijf in je oog', 1954

Kyriegebed

Lied: 301k

Glorialied: 305 1, 2 en 3

HERFST

Woord voor de kinderen: Wind door je haren

Lied: Van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde (Alles wordt nieuw I, 30)

Nu gaan de bloemen nog dood,
nu gaat de zon nog onder.
En geen mens kan zonder
water en zonder brood

Refrein

Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw, de hemel en de aarde. (2x)

Nu ben je soms nog alleen.
Nu moet je soms nog huilen
en als je weg wilt schuilen
kun je haast nergens heen. *Refrein*

Daar is geen zon en geen maan.
Daar zal God ons verlichten.
Daar zullen alle gezichten
vol van zijn heerlijkheid staan. *Refrein*

Zing voor de eeuwige dag.
Zing voor zijn komst en zag Amen.
Zing voor de Heer die ons samen
daar al van eeuwigheid zag. *Refrein*

Kinderen gaan naar de eigen ruimte en nemen het Paaslicht mee.

Onder het vee

En toen de zomer dan toch weer was teruggekeerd
en wij dus weer zaten te drinken bij de rivier.

Zijn oude armen bewogen nog, naar daar, die wereld
dat langzame, eeuwige leven van vee in de verte.

Ieder mens zou een dier moeten zijn, moeten sterven
in de herfst, en in de lente weer worden geboren.

Of, ieder mens zou een rivier moeten zijn, komen
zonder verlangen te blijven, gaan zonder heimwee.

Zo zaten we dus weer te drinken daar, tegen de tijd,
oude verhalen, oude jenever, maar de zon ging wel onder.

En hij sliep in. Omdat de wereld insliep. Zwart
zat hij bij de rivier, zwart gat in het uitzicht.

Rutger Kopland (1934-2012)
uit: Geduldig gereedschap (1993)

Koor: Are you lonely
Solist: Ineke Boschloo

Walking through September rains unknowing.
How you come around, 's that guilt still growing.
As you slowly fade away.
You were standing tall but that's the past.
As many other things, they do not last.
Though I had to step away, step away.
I'm wondering, are you lonely?
Ever since you walked away, walked away,
it's so clear.

'Cause when you're in the shower all alone
It's when you fall down,
not able to stand up again.
At night, as you're turning down the sheets,
that's when you fear your mind,
when it's trying to go back in time.
You don't even know how it all started.
Still begging for my love, now we have parted

Though I had to step away, step away,
I'm wondering, are you lonely?
Ever since you walked away, walked away,
it's so clear.

'Cause when you're in the shower all alone,
that's when you fall down,

not able to stand up again.
At night, as you're turning down the sheets,
that's when you fear your mind,
When it's trying to go back in time.
Ever since you walked away, walked away,
I'm wondering, are you lonely?

Tekst en muziek: Anouk

Arrangement: IJsbrand ter Haar

Vertaling:

*Wandelend door septemberregens, onwetend.
Wanneer je weer tot jezelf komt, blijft dat schuldgevoel dan groeien,
terwijl je langzaam vervaagt?
Je stond ooit recht overeind, maar dat is verleden tijd.
Zoals zoveel andere dingen, houden ook zij geen stand.*

*Hoewel ik weg moest gaan, weg moest gaan.
Ik vraag me af: ben je eenzaam?
Sinds jij bent weggegaan, weg bent gegaan,
is het zo duidelijk.*

*Want wanneer je helemaal alleen onder de douche staat,
is dat het moment waarop je neervalt,
niet in staat om weer op te staan.
's Nachts, wanneer je de lakens terugslaat,
is dat het moment waarop je bang bent voor je eigen gedachten,
wanneer ze proberen terug te gaan in de tijd.
Je weet niet eens hoe het allemaal begonnen is.
Nog steeds smekend om mijn liefde,
nu zijn we uit elkaar.*

*Hoewel ik weg moest gaan, weg moest gaan,
vraag ik me af: ben je eenzaam?
Sinds jij bent weggegaan, weg bent gegaan,
is het zo duidelijk.*

*Want wanneer je helemaal alleen onder de douche staat,
is dat het moment waarop je neervalt,
niet in staat om weer op te staan.
's Nachts, wanneer je de lakens terugslaat,
is dat het moment waarop je bang bent voor je eigen gedachten,
wanneer ze proberen terug te gaan in de tijd.
Sinds jij bent weggegaan, weg bent gegaan,
vraag ik me af: ben je eenzaam?*

Tweede Testament: Openbaring 22: 1,2

Lied: 712 1 en 2 koor, 3 en 4 allen

Overweging – *Winter en lente*

Koor: *Lente*

Het is steeds dezelfde vogel die mijn lente openbreekt, elke eerste warme ochtend (altijd voor ik het verwacht): het exact zelfde zingen. Hoog, vol knoppen van verbazing. Zijn klankkast van wervels vlak bij mijn raam.

De winter wordt zompig met de jaren, de zomer schilfert vast aan herfst, hun geluiden zijn vermolmd, verdroogd, maar de lente komt onveranderd binnen, overrompelt mijn oren met begin.

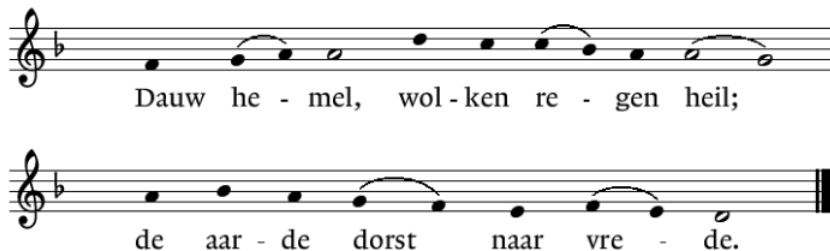
Tekst: Marjolein van Heemstra

muziek: IJsbrand ter Haar

Gaven en gebeden

Toelichting doel diaconiecollecte

Voorbeden met 368b

Gezongen Onze vader

Slotlied: 608 1, 2 en 3

ZEGEN

Moge God, die erbij is als de zon opgaat en ondergaat
en als je de zee oversteekt,
onderweg je schreden richten.

Moge God, die je nabij is als je zit
en als je staat,
je met liefde omringen
en je bij de hand leiden.

Moge God, die je wegen kent
en de plaatsen waar je uitrust
bij je zijn in je taak op aarde
het goede nieuws zijn dat je deelt
en je op de eeuwige weg leiden.
Amen.

(Zegen uit het dienstboek van de Abdij van IONA)